

FERRER PALERO I LÓPEZ CRESPI, ELS GUANYADORS

Sota la tutela d'Ausiàs

Arran de la celebració del V Centenari de la mort d'Ausiàs March, un grup de veïns de la localitat va organitzar una sèrie d'actes —alguns impensables, si tenim en compte l'època— amb la finalitat de recupear el poeta de la Safor. Els organitzadors van vincular les autoritats als actes, a fi d'obtenir el suport oficial i econòmic. Els resultats no van poder ser més satisfactoris: Gandia i Ausiàs March han sonat, amb més intensitat que abans, indivisibles. I no solament això, sinó que amb aquella operació van fundar-se uns dels premis més antics del nostre país.

Autors com Vicent Andrés Estellés, Domènec Canet, Emili Rodríguez Bernabeu, Jesús Huguet, Joan Valls Jordà, Maria Beneyto, Marc Granell i Vicent Salvador han merescut, pels seus treballs, el màxim guardó. Amb l'èxit del certamen poètic, l'Ajuntament de Gandia va crear els de narrativa, posteriorment, amb el nom de «Joanot Martorell», a través del qual han pogut publicar les seues obres un grapat de prosistes.

En la convocatòria d'enguany, l'un, l'«Ausiàs March», i l'altre, el «Joanot Martorell», han estat aconseguits per Antoni Ferrer Palero i Miquel López Crespi, respectivament. El poemari *Gavines perdudes*, de Ferrer Palero, és, segons l'autor, «una part de la meua vida, d'esdeveniments recents, de contradiccions. És un poema íntim dividit en dues parts: una més íntima que l'altra». Ferrer treballa de professor de matemàtiques a l'institut de Tavernes de Valldigna, abans ho havia fet a Xàtiva i a Cullera, el seu poble. Va ser a Xàtiva que va començar a escriure —«la crisi de la trentena», ha justificat—, impulsat per un cert moviment literari local i com a vàlvula d'escapament del seu treball habitual. Anteriorment va guanyar el premi de poesia «Ciutat

D'ençà que en 1959 Pere Quart va fer-se amb la primera edició dels Premis Ausiàs March, un nodrit planter de literats ha aprofitat el certamen de Gandia com a plataforma per a fer nom.

P. Serena

de publicar. Sobretot, perquè jo sóc d'origen proletari i no sóc universitari: he fet mil treballs, entre els quals, el de pintor de cotxes». *Paisatge de sorra*, títol del treball guanyador, és, a definició de l'autor, «un recull de narracions que tracten l'absurd de la vida quotidiana a la manera de la pintura hiperrealista: el domini dels clans culturals, els revolucionaris que ara cobren nòmina, el desencís de la meua generació». López Crespi, curiosament, ha repetit parella en el ball dels



López Crespi i Ferrer Palero, repetidament guardonats.

d'Alberic» amb un llibre, *Cruïlles amb verdet*, encara inèdit; i fa unes setmanes, amb el poemari *Dogall d'ulls infinits*, el premi Tardor de la Valldigna. L'obra d'Antoni Ferrer Palero s'orienta cap a dos vessants actitudinalment oposats: l'íntim i el social, fonamentats per l'obra de Tawfiq Zaiiad, Vinyoli, Estellés, Martí i Pol, Jáfer i Navarro.

El guanyador del «Joanot Martorell», el mallorquí Miquel López Crespi, és potser l'escriptor més premiat dels Països Catalans: un total de quaranta guardons omplien el seu currículum. «Tal com està la nostra cultura —ens ha dit—, és l'única manera

premis amb Antoni Ferrer Palero, ja que, com el de Cullera, també ha guanyat el premi de narrativa Tardor de la Valldigna amb un dietari: *Diari de la darrera resistència*.

Crespi ha publicat uns nous llibres al llarg de la seua vida d'escriptor, entre els quals, *Històries per no anar mai a l'escola*. Igualment, ha col·laborat en la premsa de l'antifranquisme, com ara *Democràcia Proletària*, *Mallorca Socialista*, *La Voz de los Trabajadores*, etc.

Dos autors que en el futur —si no ara mateix— haurem de tenir ben en compte, sota la tutela d'Ausiàs March i Joanot Martorell, de la Safor. □